

CRÍTICA

Marcel·lí Borrell

Melodrama 'canyero'

LA TRAMA: Juani, noia d'uns vint anys, treballa de caixera en un centre comercial i vol ser actriu. Jonah, el seu nóvio, és un paio masclista xalat per *tunear* cotxes i escoltar makina, però un dia ella l' enxampa al llit amb una noia; la Juani i la seva amiga Vane fugen a Madrid per menjar-se el món.

La pel·lícula: Juan José Bigas Luna (Barcelona, 1946) és un tipus polivalent, un cul inquiet. Tan aviat dissenya coses industrials, com executa *performances* folles, organitza tallers de vídeo, com fa cinema (*Bilbao*, *Tatuaje*, *Las edades de Lulú*, *Jamón-jamón*, *Volavérun*). Això sí, en el seu univers imaginari sempre hi ha regnat la Dona: de la dona objecte a la dona resolutiva, tot passant per la dona concupiscent. I parlant de dones, una de les seves darreres dèries és descobrir actrius: Penélope Cruz, Leonor Watling. Hitchcock també ho feia, però no se li notava. A *Yo soy la Juani*, Bigas executa un melodrama dels de sempre: una pobre noia insatisfeta sentimentalment i vital, s'ha de buscar la vida. Punt. Però allí on abans sonaven violins evanescents, ara esclaten vigorosos *slam*, *dancehall* i *hip hop*. Bigas Luna aposta per l'extrar-

Yo soy la Juani

Director: Bigas Luna.

Intèrprets: Verónica Echegui,
Laya Martí, Dani Martín, Gorka
Lasaosa, Ferran Madico,
José Chaves. Espanya, 2006.
90 minuts. Lauren.

radio. Segons que afirma, és allí on s'estan cuinant les estètiques perifèriques. Potser. A banda de semblants discursos peripatètics d'un cineasta que té por a envellir i ser superat, a dreta i a esquerra, per les *noves tendències* estilístiques, el seu film s'organitza com un llarg spot publicitari, al servei de la seva nova estrella: Verónica Echegui, que deixa anar que li agradaria treure el morro –i el que convingui– en un producte Almodóvar. També que Bigas Luna s'esforça en aparèixer postmodern i enrotllat: els *sms*, els videoclips, el vestuari, les tangues, l'apassionament sexual, les botigues moda *lumpen*, els *tatoos*. En fi, un bé de déu calculat al mil·límetre. Com en tot melodrama ranci, els dolents són els homes. Ni un se salva. Del novio enze al productor depredador (panxacontent Ferran Madico: s'ho hauria de fer mirar, algú podria associar el personatge amb el director del CAER!).

La frase: "Deixaré de ser una nena, però sempre seguiré sent la Juani", afirma una molt decidida noia que ha madurat un dia per l'altre. És el dur camí que avui, en plena època ZP del benestar pseudosocialista, han de recórrer les persones, especialment dones, amb l'aigua al coll.

La recomanació: Oportú per a noies que no s'acaben d'empassar allò de l'amor etern, la família i els fills; els demés, anem que ens matem.

teléfono a través
0% de descuent
ing de Magisteri
ves no festivos)
ensitario y Estu
a 65 años a 4 €

7.15 / 9.15

6.30 / 8.30

10.30

15 / 10.30

10 / 10.30

17 / 10.40

17 / 10.30

Caixa,
film.es)
0.415),
carnet
diante
1,50 €

4 / 7

0.40

1.00

1.30

1.20

40

00

00